

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: N. A. N., narozený X, t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem, sídlem Milady
Horákové 1957/13, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, OCP, Oddělení
pobytové kontroly, pátrání a eskort, IČO: 75151472, sídlem
Kongresová 1666/2, 140 00 Praha,

v řízení o žalobě ze dne 17. 12. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2024, č. j.
KRPA-384358-13/č.j.-2024-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 12. 2024, č. j. KRPA-384358-13/č.j.-2024-000022-ZZC žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 124b odst. 1 písm. c) č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o pobytu cizinců**) za účelem vycestování; zároveň byla

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dle § 124b odst. 4 téhož zákona stanovena doba trvání zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v nenaplnění podmínek pro zajištění žalobce dle ustanovení § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Jak žalobce dovodil z odůvodnění napadeného rozhodnutí, lhůta k dobrovolnému opuštění celého území EU a smluvních států nikdy stanovena nebyla, a proto ani povinnost k vycestování a opuštění jejich území nemá a neměl. V tomto směru žalobce dále uvedl, že mu nebyla uložena lhůta k dobrovolnému opuštění území EU a smluvních států, což je předpoklad pro použití ustanovení § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Byla mu uložena pouze lhůta k dobrovolnému opuštění Maďarska do 11. 10. 2024, což žalobce fakticky splnil, byť ve skutečnosti o stanovení této lhůty nevěděl. Neexistuje tedy žádné rozhodnutí, k jehož realizaci by mělo zajištění žalobce v souladu se zákonem sloužit. To, že zajištění může sloužit pouze k realizaci vycestování, jehož povinnost cizinci byla nebo bude uložena, vyplývá i z ustanovení § 124b odst. 3 a 4 zákona o pobytu cizinců. Druhá skupina námitek spočívala v tvrzené nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný mohl využít mírnější prostředky. Dle žalobce měl žalovaný přistoupit k aplikaci jednoho ze zvláštních opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců či k jejich kombinaci. Žalobce v rámci podání vysvětlení oznámil policii adresu, na které se zdržuje u svého bratra, Libušská 29/187, Praha 4. Dále sdělil, že bratr je za něj schopen složit peněžitou záruku ve výši 50 000 až 70 000 Kč a nijak nezpochybňoval svoji ochotu a připravenost dodržovat podmínky zvláštních opatření a se žalovaným plně spolupracovat. Z dokazování dále vyplývá, že žalobce o neoprávněnosti svého pobytu na území ČR nevěděl, nevěděl ani o tom, že mu byla stanovena lhůta k opuštění Maďarska. Za této situace je využití zajištění, tedy omezení osobní svobody, nepřiměřené. Z uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 19. 12. 2024 žalovaný mimo jiné uvedl, že v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně uvedl skutečnosti, které ho vedly k vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaným bylo v případě pobytu žalobce na území ČR jednoznačně prokázáno, že tento se na území členských států EU, a to včetně území ČR, zdržuje nelegálně bez jakéhokoliv pobytového oprávnění. Lustrací k osobě žalobce bylo prokazatelně zjištěno a doloženo, že má zaveden aktivní návratový záznam v SIS dle čl. 3 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen **Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860**), zadávající stát Maďarsko (platnost od 4. 10. 2024 do 4. 10. 2029). Žalobce byl vyhoštěn z území Maďarska Generálním ředitelstvím pro zahraniční policii a zároveň poučen, že má opustit území EU do 11. 10. 2024. Tvrzení žalobce, že nevěděl, že musí opustit jak území Maďarska, tak zároveň území států EU, nelze na základě vyjádření maďarských orgánů považovat za relevantní, neboť žalobce byl tímto orgánem poučen, že má opustit území EU do 11. 10. 2024. Obdobné je to i v případě tvrzení žalobce, že se domníval, že se na území ČR zdržuje legálně, a to na základě jemu uděleného víza. Jediné vízum nacházející se v CD žalobce, má

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

platnost od 6. 5. 2024 do 9. 7. 2024. Ohledně důvodů, proč nebylo v případě žalobce přistoupeno k možnosti užití mírnějších opatření, a to včetně možnosti složení finanční záruky, žalovaný odkázal na stranu 4 až 5 napadeného rozhodnutí. Aplikace zvláštních opatření je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat a taktéž v případě, že neexistuje důvodná obava, že by se případnému výkonu správního vyhoštění cizinec vyhýbal (objektivní složka). U žalobce absentovala především objektivní složka možnosti uložit zvláštní opatření, kdy uložení opatření bylo v podstatě vyloučeno. Žalovaný jasně vyjádřil, z jakých důvodů uložení mírnějších opatření považoval nejen za „nemožné“ (subjektivní složka), ale rovněž za „neúčelné“ (objektivní složka). Z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Replika žalobce

4. V replice žalobce dne 23. 12. 2024 reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě tak, že v doručném vyjádření jsou tvrzeny zcela jiné skutkové okolnosti. Na str. 2 žalovaný uvedl: „Žalobce byl vyhoštěn z území Maďarska Generálním ředitelstvím pro zahraniční policii a zároveň poučen, že má opustit území EU do 11. 10. 2024 (vedeno pod č. j. KRPA-384358-27/ČJ-2024 000022).“ K tomu žalobce namítl, že žalovaný nemůže v průběhu řízení o žalobě jeho zajištění odůvodňovat zcela odlišnými skutkovým okolnostmi, než které uvedl v rozhodnutí o zajištění napadeném touto žalobou. Žalovaný nijak nevysvětlil, proč rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobci byla uložena povinnost opustit pouze území Maďarska a nyní ve vyjádření uvádí, že žalobce měl být poučen, že má opustit území EU. Žalobce zdůraznil, že v citovaných pasážích vyjádření je uvedeno, že žalovaný vychází z dokumentu s číslem jednacím KRPA-384358-27/ČJ-2024-000022. Pořadové číslo tohoto dokumentu je 27, avšak pořadové číslo napadeného rozhodnutí je 13. Je tedy zřejmé, že žalovaný i po vydání napadeného rozhodnutí shromažďuje další podklady, které neměl v době vydání napadeného rozhodnutí k dispozici a se kterými se žalobce k přípravě své žaloby nemohl seznámit. Dále žalobce namítl, že se mu žádného poučení o povinnosti opustit území EU nedostalo. Připouští, že takové rozhodnutí může existovat, ale nikdy mu nebylo doručeno a ani s ním nebyl seznámen. Žalovaný neuvedl, jak konkrétně měl být žalobce poučen o povinnosti opustit území EU do 11. 10. 2024 a jeho tvrzení je proto nepřezkoumatelné a nepodložené. Otázka, zda žalobce vůbec věděl o své povinnosti opustit území Maďarska, popř. států EU, je přitom důležitá pro posouzení důvodnosti jeho zajištění, popř. pro posouzení, zda nebylo na místě užití mírnějších opatření než omezení osobní svobody žalobce.

V.

Vyjádření žalovaného

5. Ve vyjádření žalovaného ze dne 6. 1. 2025, jímž bylo reagováno na repliku žalobce, žalovaný uvedl, že zákon o pobytu cizinců nezná úmyslné zavinění, ale postačuje, že v případě žalobce byla naplněna skutková podstata § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců (tzn., že žalovaná nezkoumá, zda žalobce věděl či nevěděl o povinnosti vycestovat z území EU a smluvních států). Rozhodným faktorem pro žalovanou je skutečnost, že žalobce má zaveden aktivní návratový záznam v SIS dle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860, vedeno pod ID: 0021.02|0000022768602|0000|0001.01, zadávající stát Maďarsko (platnost od 4. 10. 2024 do 4. 10. 2029). Žalovaným bylo v případě pobytu žalobce na území

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ČR jednoznačně prokázáno, že tento se na území členských států EU, a to včetně území ČR, zdržuje nelegálně bez jakéhokoliv pobytového oprávnění. Žalobce byl vyhoštěn z území Maďarska Generálním ředitelstvím pro zahraniční policii a zároveň poučen, že má opustit území EU do 11. 10. 2024 (vedeno pod č. j. KRPA-384358-27/ČJ-2024-000022).

VI.

Posouzení věci soudem

6. Jelikož žalobce ani žalovaný výslovně nenavrhli projednání věci při jednání ve lhůtě k tomu stanovené a soud neshledal jeho nařízení nezbytným, rozhodl o věci bez nařízení jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (s.ř.s.).
7. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)
8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VII.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu mimo jiné vyplývá: Žalobce byl dne 11. 12. 2024 kontrolován hlídkou PČR. Při kontrole nedoložil žádný doklad opravňující ho k pobytu na území ČR. Následnou lustrací bylo zjištěno, že žalobce má zavedený aktivní návratový záznam v SIS dle čl. 3 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 - zadávající stát Maďarsko, s lhůtou k vycestování z území Maďarska do dne 11. 10. 2024. Žalobce do protokolu uvedl, že si není vědom skutečnosti, že by měl problém v Maďarsku, i tak odcestoval z jeho území, dostal se do ČR s vědomím, že na území EU a smluvních států pobývá oprávněně díky svému již neplatnému pobytovému oprávnění – krátkodobé vízum Maďarska typu C s platností od 6. 5. 2024 do 9. 7. 2024. Žalobce má zaveden v SIS aktivní návratový záznam ze dne 4. 10. 2024, platný do 4. 10. 2029 – vydávající stát Maďarsko. Žalobce sice ve stanovené lhůtě opustil území Maďarska, ale nadále se neoprávněně zdržoval bez oprávnění k pobytu na území ČR. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce, dospěl žalovaný k závěru, že v jeho případě existuje důvodná obava, že se opět nepodrobí uloženému opatření a nadále se bude zdržovat na území ČR, potažmo na území států aplikující schengenské *acquis*. Na podkladě výše uvedené přistoupil žalovaný k aplikaci ustanovení § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
11. Dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců „*Nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie může zajistit na dobu nezbytně nutnou neoprávněně pobývajících cizince staršího 15 let za účelem jeho vycestování, jestliže uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace uvedená v záznamu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

12. Podle § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců „Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy vycestování cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy vycestování cizince, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem vycestování je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
13. Podle čl. 3 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/115/ES ze dne 16. 12. 2008, o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen **Návratová směrnice**): „Pro účely této směrnice se rozumí: „navracením“ proces navracení státního příslušníka třetí země, jako dobrovolné splnění povinnosti návratu nebo jako nucený návrat,
- do země jeho původu, nebo
 - do země tranzitu v souladu s dohodami o zpětném přebírání osob či jinými ujednáními uzavřenými na úrovni Společenství nebo dvoustraně, nebo
 - do jiné třetí země, do níž se dotčený státní příslušník třetí země dobrovolně rozhodne vrátit a jež ho přijme;“
14. Podle čl. 2 bod 1 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860: „navracením“ navracení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES.“
15. Podle čl. 2 bod 4 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860: „záznamem“ záznam ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (EU) 2018/1861.“
16. Podle čl. 3 bod 1 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860: „Členské státy ukládají do SIS záznamy o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o navracení, za účelem ověření, zda byla splněna povinnost návratu, a na podporu výkonu rozhodnutí o navracení. Záznam o navracení se do SIS ukládá bezodkladně po vydání rozhodnutí o navracení.“
17. První okruh žalobních námitek se týkal nenaplnění důvodu skutkové podstaty zajištění za účelem vycestování dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žalobce nyní v žalobě zejména namítá, že žalobci byla uložena toliko povinnost opustit území Maďarska, a nikoliv celé území EU a smluvních států. V tomto ohledu vycházel žalovaný z toho, že má žalobce zavedený aktivní návratový záznam v SIS dle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 - zadávající stát Maďarsko, s lhůtou k vycestování z území Maďarska do dne 11. 10. 2024. Jak poté žalovaný správně v napadeném rozhodnutí uvedl, rozhodné pro posouzení splnění podmínek zajištění žalobce dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je právě skutečnost, že má žalobce zavedený aktivní návratový záznam v SIS.
18. Dle čl. 2 odst. 4 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 se záznamem v SIS rozumí záznam ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (EU) 2018/1861. Z článku 3 odst. 1 poté plyne, že zmíněný záznam se vkládá do SIS v případě cizinců, na něž se vztahuje rozhodnutí o navracení. Navracením se poté dle čl. 2 odst. 1 rozumí navracení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES, tj. proces navracení státního příslušníka třetí země, jako dobrovolné splnění povinnosti návratu nebo jako nucený návrat i.) do země jeho původu, nebo ii.) do země tranzitu v souladu s dohodami o zpětném přebírání osob či jinými ujednáními uzavřenými na úrovni Společenství nebo dvoustraně, nebo do jiné třetí země, do níž se dotčený státní příslušník třetí země dobrovolně rozhodne vrátit a jež ho přijme. Z uvedeného poté plyne, že v situaci navracení dle bodu i.) a iii.) je cizinec povinen vycestovat do třetí země, tj mimo území EU

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a členských států. V případě bodu ii.) může nastat situace, kdy bude cizinec předán v rámci tranzitu v souladu s dohodami o zpětném přebírání osob či jinými ujednáními uzavřenými na úrovni Společenství nebo dvoustraně. V takovém případě by nebyl nucen opustit území EU a členských států. Avšak v případě žalobce by takovým státem musela být ČR, kam po vycestování z Maďarska přicestoval. Ze zjištěných informací však taková informace nevyplývá. Z výše uvedeného se tak podává, že žalovaný tvrzením o existenci záznamu žalobce v SIS implicitně zahrnul výše vyjádřenou povinnost plynoucí z výše uvedené právní konstrukce, kdy zřejmou a logickou úvahou došel k zcela správnému a logickému názoru, že žalobce ve lhůtě stanovené Maďarskem v rozhodnutí o vycestování žalobce do 11. 10. 2024, neopustil území členských států EU, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace uvedených v záznamu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860. Tímto svým chováním poté nepochybnitelně naplnil podmínky zajištění dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť nesplnil povinnost vycestovat z území EU a členských států.

19. K námitce žalobce stran nově tvrzených okolností žalovaným ve vyjádření k žalobě dne 19. 12. 2024 zdejší soud konstatuje, že se ve zmiňovaném vyjádření žalovaného skutečně objevují nové okolnosti případu spočívající v tvrzení ohledně vyhoštění z Maďarska Generálním ředitelstvím pro zahraniční policii a poučení o povinnosti žalobce opustit území EU. Nicméně soud k uvedenému nepřihlížel, neboť v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. přezkoumává napadené rozhodnutí tak, že vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ačkoliv tedy žalobce tvrdil shora uvedené skutečnosti až ve vyjádření k žalobě, nijak s nimi neargumentoval v rámci napadeného rozhodnutí. Soud k nim tudíž v souladu se shora uvedeným ustanovením § 75 odst. 1 s.ř.s. nepřihlížel a rozhodnutí přezkoumal toliko co do obsahu samotného napadeného rozhodnutí (viz argumentace soudu učiněná výše). Jelikož tedy žalovaný nezatížil tvrzeným pochybením napadené rozhodnutí a soud k argumentaci uvedené ve vyjádření k žalobě nepřihlížel, neshledal tuto námitku důvodnou.
20. Druhý okruh žalobních námitek směřoval vůči závěru žalovaného, že by uložení zvláštních opatření bylo neúčinné. Soud se proto zabýval odůvodněním napadeného rozhodnutí v části, která se vztahovala k tvrzené neúčinnosti zvláštních opatření (str. 4-5 napadeného rozhodnutí), a neshledal, že by žalovaný pochybil. Žalovaný především vycházel z okolností, které ve svém souhrnu svědčily pro závěr o neúčinnosti zvláštních opatření. Těmito okolnostmi bylo to, že žalobce nemá v ČR nikde hlášenou adresu. Sice bydlí u svého bratra, který je v nájmu, ale žalobce není k danému místu, jakkoliv fixován (nemá tam žádný majetek ani smlouvu). Co se týče finanční záruky, tu shledal žalovaný nedostatečnou, když poukázal na to, že musí pokrýt náklady za zprostředkování eskorty tří policistů, obstarání letenky eskortujícím policistům, také zpáteční letenky, samotnou letenku cizince, náklady na ubytování v daném státě eskortujícím policistům, náklady na stravu atd. Zejména pak žalovaný zdůraznil, že žalobce měl možnost dobrovolně vycestovat z území členských států EU a smluvních států rychlejší cestou než přes ČR a jím uvedené státy; na území ČR nemá žádný majetek; je na místě zcela reálná obava, že se na jím uvedené adrese nebude zdržovat, bude se opět svévolně pohybovat a porušovat právní předpisy ČR, EU a smluvních států; v případě žalobce se jedná o návratové rozhodnutí jiného členského státu (Maďarska), žalobce nebyl až do doby kontroly kontaktní na území ČR, není tak dohledatelnou osobou pro potřeby konkrétních orgánů; opakovaně neplnil jemu stanovené povinnosti konkrétními zákony států, ve kterých pobýval bez příslušných pobytových oprávnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

21. K absenci hlášeného pobytu soud doplňuje, že je jedním z mnoha hledisek, které žalovaný vzal při svých úvahách v potaz, když hodnotil situaci žalobce pro účely možnosti uložit zvláštní opatření. Soud se ztotožňuje s konečným závěrem žalovaného stran nemožnosti uložit zvláštní opatření i z důvodu neexistence hlášeného pobytu, neboť neexistence hlášeného pobytu ztěžuje případný následný kontakt s žalobcem, např. pro doručování úředních písemností či dohledu nad realizací vycestování. Neexistence hlášeného pobytu rovněž poukazuje na to, že žalobce není nikde vázán a je pro něj tudíž jednoduché změnit své místo pobytu a skrývat se či se jinak vyhýbat dosahu správních orgánů.
22. V tomto směru soud doplňuje, že při posouzení, zda je možné a vhodné uložit zvláštní opatření, zkoumá žalovaný jednak subjektivní složku (tj. možnost a ochotu se těmito opatřeními řídit) a jednak objektivní složku (vázanost na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat a že neexistuje důvodná obava, že by se případnému výkonu správního vyhoštění vyhýbal), přičemž je nezbytné, aby byly naplněny obě složky současně, viz rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, 10 Azs 102/2016 -56. Žalovaný v rozhodnutí výslovně uvedl, z jakých důvodů uložení mírnějších opatření považuje nejen za „nemožné“ (subjektivní složka), ale rovněž za „neúčelné“ (objektivní složka). Na základě posouzení dosavadního jednání žalobce přitom dospěl k závěru, že neskýtá záruku plnění uložených povinností.
23. Z uvedeného vyplývá, že k zajištění žalobce bylo žalovaným přistoupeno až po zvážení, zda uložení zvláštního opatření je schopno účinně zajistit plnění povinností žalobcem, především povinnosti vycestovat z území v případě vydání rozhodnutí o povinnosti vycestovat, přičemž z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalovaný si byl vědom toho, že aplikace zvláštních opatření musí mít v souladu se zásadou proporcionality vždy přednost před zajištěním, jež velmi citelně zasahuje do ústavně zaručeného práva žalobce na osobní svobodu, a které může být uplatněno teprve pokud zvláštní opatření nelze vůbec uložit nebo pokud je zřejmé, že takové opatření v dané věci nemůže účinně zajistit plnění povinností cizincem, především povinnosti vycestovat z území v případě vydání rozhodnutí o povinnosti vycestovat.
24. Žalovaný tak splnil povinnost zjistit v potřebném rozsahu okolnosti rozhodné pro případné uložení zvláštních opatření, resp. pro úvahu o tom, zda lze zvláštními opatřeními dosáhnout v přiměřené míře zajištění splnění povinnosti cizince opustit území v případě povinnosti vycestovat, přičemž vzal v úvahu veškerá skutková zjištění týkající se protiprávního jednání žalobce a obsah jeho výsledku.
25. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovaný svá zjištění učiněná v rámci správního řízení dostatečně promítl do odůvodnění napadeného rozhodnutí, jež je přezkoumatelné, neboť jsou z něj patrné důvody, na základě nichž žalovaný dospěl k názoru, že v případě žalobce jsou zde dány důvody pro jeho zajištění a nelze uložit zvláštní opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců. Žalovaný své závěry jasně a srozumitelně vysvětlil a uvedl úvahy, jimiž se při posouzení těchto otázek zabýval. Veškeré žalovaným učiněné závěry nacházejí oporu v provedených důkazech. Žalovaný komplexně shrnul důvody zajištění i to, proč nelze v případě žalobce uložit zvláštní opatření, když za daných okolností nebylo možno vyloučit, že v případě, že by nebylo přistoupeno k zajištění, by se žalobce mohl ztratit správním orgánům z dosahu a pobývat na území ČR skrytě a neoprávněně, nebo opustit území ČR a nepovoleně vstoupit na území dalších států EU a pobývat tam nelegálně, přičemž uložení zvláštního opatření by mohl být zmařen cíl, k němuž zajištění směřuje. Své rozhodnutí žalovaný odůvodnil dostačujícím způsobem, když je třeba

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zohlednit i to, že v krátké časové době, kdy je žalovaný nucen rozhodnout, nelze provádět rozsáhlé dokazování.

26. Současně soud konstatuje, že to, zda žalobce věděl o ukončení jeho pobytového oprávnění v Maďarsku a tam stanovené povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě, nemá vliv na posouzení splnění podmínek zajištění.
27. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný přistoupil k zajištění žalobce za splnění zákonných podmínek, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy byly posuzovány skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce. Úvahy žalovaného netrpěly žádnými vnitřními rozpory či zjevnými nesprávnostmi. Žalovaný se s důvody zajištění i možností uložení zvláštních opatření žalobci vypořádal v mezích zákona a okolností dané věci dostatečně a odůvodnil důvody, jež ho vedly k zajištění žalobce. Napadené rozhodnutí respektovalo všechny individuální okolnosti případu, které byly žalovanému známy a jeho odůvodnění bylo dostatečné a přezkoumatelné. Z uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl (**výrok I. rozsudku**).

VIII.

Náklady řízení

28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. ledna 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.